

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Frankofurti, 1625

Thema VI. [XVI.]

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

tam ipsi Deo fieri iniuriam, si dicatur, Deum non omnes dilexisse, Christum non pro omnibus datum aut mortuum. & hæc rantum ad electos pertinere, quæ Christus hic asseruit tam perspicue, *MUNDVM* discrete nominans. Nec illa possunt sana mente eludi à quoquam. Plura vide in disposito. Themat. sequentium.

I. Dicimus, solam incredulitatem esse causam damnationis. De hoc vide disposito. Themat. sequentis XVI vbi hoc ex professo tractatur.

III. Dicimus, vitam æternam non nisi credentibus dari: idq; propter solam Dei dilectionem, & solum Christi meritum. Nullo nostro merito aut opere posse impetrari. Donum, Rom. 6. v. 23. Eph. 2. v. 8. & 9. Gratia, Ibid. Et alia gratia non esset gratia, Rom. 11. v. 6. Vt sic soli Deo, soli Christo, constet suus honor.

IV. Dicimus hanc esse principalissimam consolationem aduersus omnes tentationes, vnd der rechte Haupttrost/ quod Deus omnes dilexit: & signum dilectionis ostendit dando filium. Si enim dedit filium, quomodo cum ipso non daret omnia? Rom. 8. v. 32. Quodq; Christus datus est pro omnibus. Nec quisquam tantus peccator est pro quo Christus non sit datus. Ego maximus peccatorum. 1. Tim. 1. v. 16. In hoc saluabitur omnis qui crediderit. Non est aliud nomen, Act. 4. v. 12. In hunc iubentur credere, carcerarius. Act. 16. v. 31. & omnes alii. Petrus credit. Latro credit, & saluatur.

F I N I S.

T H E M A V I.

Ioan. 3. v. 18.

Qui credit in ipsum, non iudicatur, Qui autem non credit, iam iudicatus est.

D I S P O S I T I O.

Non omnes homines saluari, constat tam ex Euangelio, quam ex lege. Alios enim saluari, alios iudicari, ex mul-

multis locis scripturæ, & hoc ipso Joannis testimonio constat. Et plures quidem damnari, quam saluari ex illo Christi dicto Mat h. 7. v. 13. patet, quia plures ambulat in via ad infernum. Quæ autem huius rei causa sit, omnibus temporibus inquisiverunt homines, sed varias sæpe & tales commenti sunt causas, quarum assertione (si aliud peccatum non haberent) multi condemnationem fuissent promeriti. Occasione autem huius loci, primum ostendemus, quas causas mundus prætendat, & quare, vel quomodo in eis erret.

Deinde veram causam ex ore Christi hoc loco subiiciemus ne & nos erremus cum aliis.

I. *Agris. Remotio falsæ causæ.*

1. Primum eo impietatis quidam progressi sunt, ut contulerint causam damnationis in ipsum Deum. At quis tam sit impius, inquis? Certe Adamus primus est, qui Deo culpam tribuit, quod incidit in peccatum, adeoque reus factus damnationis æternæ. Vbi hoc dixit? Genes. 3. Mulier, quam tu dedisti mihi, &c. At non dederat DEVS mulierem, ut peccare doceret maritum, sed ut esset adiutorium. Et dederat liberum arbitrium, ut potuerit non peccare. Itaque Scriptura Adamo tribuit culpam: Per vnum hominem venit. Rom. 5. v. 12. At grauius accusant Deum (quam Adamus) illi qui etiam hodie docent, Deum sic ordinasse, ut peccarent Protoplasti, Nec inuito ipso hoc factum. Imo, Noluisset Deum omnes fieri saluos, sed arcano consilio destinauit maiorem partem hominum ad exitium. Multorum Deum nunquam voluisse misereri, &c. Horret animus plura & magis blasphemia (quæ publice extant) referre. Quid est hoc aliud, quam Deum accusare quod is culpa sit damnationis hominum.

Contrarium iuramento affirmat Ezech. 33. v. 1. Væ si non iuranti credimus: Idem patet ex 1. Tim. 2. v. 4. 2. Pet. 2. v. 9. Rom. 11. v. 32.

2. Alii pari impietate culpam coniciunt in Christum

Ff s stum

stum. Hi scilicet, qui negant, Christum esse mortuum & passum pro toto mundo, & pro damnatis etiam, sed tantum mortuum dicunt *pro electis*. At is propitiatio factus *pro totius mundi peccatis*, 1. Joan. 2. v. 2. Mercatus est etiam eos, qui negant ipsum, 2. Petr. 2. v. 1. Mortuus est pro his qui pereunt, propter aliorum offensivam, Rom. 14. v. 15. 1. Cor. 8. v. 11.

Sufficit vna guttula sanguinis filij Dei pro peccatis omnium.

3. Alij coniungunt culpam in magnitudinem peccati. Quorum primus est Cainus, dicens; Maius est peccatum, Genes. 4. vers. 13. Cui recte respondetur: Mentiris Cain. Maior enim Dei misericordia, quam omnium miseria. Et ideo conclusit omnia sub peccatum: ut omnium posset misereri, Rom. 1. v. 32. Galat. 3. v. 22. Misericordia Dei tanta est, quantum ipse est, Syrac. 2. in fine. Ergo infinita & maior omnibus peccatis & peccatoribus.

Paulus, 1. Tim. 1. v. 16. se *maximum omnium* dicit esse peccatorem, at misericordiam consequutum. Omnia ergo peccata si in vno homine haerent, non esset tamen peccator maior, quam misericordia Dei. Vbi abundavit peccatum, superabundavit gratia Rom. 4. v. 21.

II. *Orig. Vera causa assertio.*

At quae tandem est causa damnationis omnium? si Deus non, si filius non, si peccatum non est in causa? Resp. *vna & sola incredulitas* damnationis causa est. Hoc patet ex loco praesenti. Quantumcumque peccauerit homo, non iudicabitur, *si credat*. Vicissim si non credat, iam *iudicatus est*. Quare? Quia non credit in nomen *unigeniti* filij Dei. Nolo apprehendere medium salutis. Deum facit mendacem, quod non velit propter filium remittere peccata, 1. Joan. 1. v. 10.

Christi meritum facit inefficax: quia illud non vult si de apprehendere. Facit id Hebr. 10. v. 29. Non igitur damnant omnia alia peccata, si non accedat incredulitas.

Cate.

Contra om
no vult acc
tee Josu.
peccato. Q
per Augu
peccatum
manente
mittitur
peccato m
cuncta pe
quo carer
peccato.
An quia p
fides dimi
pateat Deu
non etredi
augustin

1. Pro
culpa. Si
vea men
nam. S
2. No
Quia no
sola incre
de fide est
3. v. 8. &
Ergo teta

Am
Or.

Cætera omnia remittunt, at incredulitas remissionem non vult accipere: quia non vult credere. Hoc clare patet ex Joan. 16. v. 9. vbi Christus ait, accusabit mundum de peccato. Quali? Quia non credunt in me. De hoc egregie Augustinus Tract. 95. in Joan. Tom. 9. pag. 323. Hoc peccatum quasi solum sit, præ cæteris posuit, quia hoc manente cætera detinentur: & hoc discedente cætera remittuntur. Idem de verbis Domini, serm. 60. De hoc vno peccato mundum argui voluit: quia in eum credendo cuncta peccata soluantur. Hoc vnum imputari voluit, quo cætera colliguntur. Et serm. 61. Cur de hoc arguat? An quia peccata omnia per infidelitatem tenentur, per fidem dimittuntur? Propterea hoc vnum præ cæteris imputat Deus, per quod fit, vt cætera non soluantur, dum non credit in humilem Deum homo superbus. Hæc Augustinus.

Vsus huius loci generalis.

1. Propria culpa pereunt, quotquot pereunt: non Dei culpa. Simile ab incarcerato, qui non vult liberari. Simile à mendico, qui non vult accipere manu sua elemosy; nam. Sileat ergo omnis caro.

2. Non noua doctrina hæc est de sola fide saluante. Quia non noua de sola incredulitate damnante. Si enim sola incredulitas damnat, sola fides beat. Hæc doctrina de fide est Prophetica, Habac. 2. in fine Apostolica, Rom. 3. v. 28. & ipsius Christi. Hoc loco & alibi, Marc. 16 v. 16. Ergo vera.

F I N I S.

THEMA XVII.

Ioan. 5. v. 24.

Amen, Amen dico vobis, qui audit sermonem meum,

etc.

DISPO.